

СІМНАДЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ТРОЙЦІ (Мт. 15, 21-28)

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.

Христос серед нас !

Дорогі брати і сестри.

Слухали ми читання Святого Євангеліє про жінку Хананеянку коли Ісус Христос пізнавши її велику віру зцілив її доньку.

І тому иайже після кожного чуда Ісус Христос говорив: “Віра твоя спасла тебе”.

Віра для духовного життя є необхідна так як для тіла повітря. Без віри душа духовно вмирає. Ми з'єднуємося через віру з Богом. Віра є підґрунтям для молитви. Бо якби ми не вірили, ми не могли б і молитися.

Природа, або сутність, віри залишається незмінною у всі віки. Сліпі, які благали Христа повернути їм зір, мали дуже велику віру. Вони були впевнені, що достатньо Господу сказати слово, і вони побачать світло.

Римський сотник свою віру висловив такими словами: “Господи, промов тільки слово, і мій слуга стане здоровим”.

Сутність віри у людей є одна і та ж сама. Проста людина, службовець, священнослужитель, інтелігент і вчений мають загальну для всіх віру. Віра однієї людини може відрізнитися від віри іншої лише за своєю силою, твердістю і переконаністю. Господь сказав, що, коли будете мати віру розміром гірничного зерна і скажете цій горі: пересунься, станеться так, як ви хочете.

Цими словами Христос хоче запевнити нас, що віра може творити неможливе.

Віра це є дар Божий, і цим даром не треба нехтувати. Цей скарб, дорожчий за будь-які матеріальні цінності. Віра залежить не від освіти, а від Бога.

Хто захоче збагатити свою душу вірою, той нехай просить цей дар у Бога; і Бог безумовно дарує віру, тому що Бог хоче, щоб усі люди спаслись і прийшли до пізнання істини.

Вірувати можна тільки в Єдиного Бога – Святу Тройцю, і ні у що інше, крім Бога. Ми віруємо в Господа нашого Ісуса Христа, тому що Він є наш Істинний Бог. Своє Божество Він засвідчив тим, що одним словом повертав зір сліпим, зцілив дочку Хананенської жінки і сотворив багато інших чудес, які свідчать, що Ісус Христос перемагає закони природи, Він прощає гріхи, Він переміг смерть. Все це властиве Богові нашому, Який створив небо і землю і все, що в них.

Отже спасительною вірою може бути тільки правдива віра, тобто віра в Істинного Бога. Але на привеликий жаль, в наш час існують люди, які поклоняються неправдивим богам.

Наш рідний народ довго сидів у темряві і пануюча верства не допускала щоб промінь істини доходила до наших сердець. Нас вчили, щоб ми не вірили в Вседежителя неба і землі, і багато з нас почали думати, а може так і треба. А дехто переконаний, що може краще молитися чужою мовою, навіть деякі люди засліплені лже-наукою, що чужі церковні наставники захищають нашу Церкву і наш народ від нападу зла.

Ми думали, а дехто ще й сьогодні думає, що мачуха до себе пригорне чужу дитину, як свою рідну.

Таке тлумачення та така віра може розвиватися тільки у тих людей, які не прагнуть стати на свої власні ноги та які привикли сидіти у темноті з згорбленою

спиною і чекати поки крихта впаде з панського столу.

Дорогі брати і сестри! Ми маємо повне право сидіти за столом, так як всі цивілізовані і культурні люди. Ми повинні проявляти дійсну і велику любов до Бога і до нашої Батьківщини, а не чекати під столом чужої ласки.

Вісімдесят дев'ять років тому наші діди разом з Великомучениками Української Автокефальної Православної Церкви під керівництвом Митрополита Липківського скунули з себе все бренте і засвідчили перед світом, що український народ не відстає від розвитку цивілізації, бо і ми маємо повне право сидіти у світлиці за столом, а не там куди нас заганяють наші недруги та гнобителі.

Дорогі брати і сестри сьогодні, в тяжких обставинах, ми розбудовуємо свою Помісну Українську Православну Церкву Київського Патріархату. Бо ми є впенені, що лише своя Рідна Церква дасть нашому народові змогу назавжди вилізти з-під стола й всі разом, об'єднані, в одну Помісну Українську Православну Церкву Київського Патріархату сісти впоруч з усіма християнами на всесвітній Христовій Вечері і єдиним серцем і єдиними устами прославляти Господа Бога нашого.

Нехай же і наша Матір Україна, як та хананеянка, почує ласкавий голос Спасителя: "О, жінко, велика віра твоя! Нехай буде, як ти хочеш", а ми, дорогі мої, будемо ж вірити тільки в істинного Бога Отця, і Сина, і Святого Духа, і до Нього звертатись у молитвах. Йому слава на віки вічні. Амінь.

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.

Христос серед нас!